

DI.

VII

129

Illa est distinctio vj huius tertij libri. In qua magister postquam egit de filij dei incarnatione. s. de pccatoribus pccatoribus actum vnionis incipit agere de pccationibus actu vnionis pccationibus. Et circa hoc tria facit in hac r. in se. distinctio. Nam primo ponit qn q. questiones. Secundo recitat varias opiones. Tertio dat questionum moralium solutiones. Quartum facit vsq. ibi. Alij autem dicunt. Scdm abinde vsq. ad fines distinctionis. Tertium vero facit p. rotam sequentem distinctionem. In speciali magistri sententia stat in tribus p. positionibus. quarum prima est hec. Ad hmoi questiones. s. an deus factus est homo vel homo factus sit deus et confimiles. difficulter possunt dare rationes. Hanc magister p. bians dicit. q. ex dictis pcedentibus emergunt questiones difficiles et dubie. Quartum prima est hec. Cum dicitur filius dei factus est homo. et deus est homo et homo est deus. Utrum deus factus est aliquid. vel aliquid dicitur esse deus. Secunda est. Utrum b. possit dici. homo factus est deus. sicut bene dicit e conuerso deus homo factus est. Et respondet dicens q. difficile est ad hmoi questiones r. idere. cu multi doctores videant in earum solutionibus discordare. et sic dimitte eas absq. vltorio r. r. sione vsq. ad distinctio. sequitur Secunda p. positio est hec. Tres sunt antiquorum opinionones s. eterni verbi incarnatione. Has magister recitat no discutit. sed earum discussiones legentibus d. relinq. Quatuor opinionum prima dicit. q. anima et corp. r. p. ordine non r. p. s. sed nature prius fuerunt ad inuicem vnita ad p. stituendum ho. et sic homo ex eisdem constitutis fuit a verbo assumptus. et quia homo e nomen suppositum. ideo opinio dicit duo supposita esse in xpo vni creatum qd est homo subsistens in natura humana. aliud increatum verbum subsistens in natura diuina et p. ut sic in xpo ponat duo supposita. in ipso t. n. no ponit nisi vniam p. sonam. q. suppositum creatum. s. hominis no dicit esse p. sonam. illa de causa q. p. sona dicit suppositum ad dignitatem p. tens. Cuius igit suppositum creatum in christo sit vnitas supposito diuino seu digniori. p. sonetas in ipso solum accipienda est a supposito digniori. s. diuino et no humano. Tres ista opinio dicit. q. p. p. ietas vni suppositi in xpo no dicitur de altera absolute. sed t. n. cum quadam reduplicatione. Ita fm istam opinionem tales p. positiones non sunt pcedende. Iste homo demonstrato xpo est eternus: nisi addat in q. tum deus. et filij ista. Iste homo est mortuus demonstrato eod. nisi addat in q. tum ho. Item opinio hec dicit. q. p. sona verbi no fuit magis composita post incarnationem verbi q. ante. cu homo assumptus fm ipfam no p. teneat ad vnitate p. sone diuine. Iste omnia p. bat magister p. icularim octo doctorum auctibus. Secunda opinio quaz magister recitat. ponit primo. q. corpus et aia christi fuerunt prius natura. et non t. p. vnita. non t. n. ad constitutionem suppositi. sed t. n. ad p. stitutum nature hane. et sic a verbo simul fuerunt assumpta. Secundo ponit q. in christo no est nisi vnium suppositum seu vna p. sona subsistens duabus naturis. Tertio ponit q. p. p. ter vnionem suppositi i duplici natura possunt de xpo vere p. dicari noia significancia. p. p. ietas vni vsq. nature: vt dicendo. Deus est passus. iste homo e eternus: et sic de alijs. Quarto ponit q. p. sona verbi post incarnationem facta est composita: que prius erat simplex. ita intelligendo q. p. sona verbi que an incarnationem subsistebat t. n. in vna natura: post incarnationem subsistit in duabus. Et ista omnia magister p. bat diuersis sanctorum autoritatibus. Tertia opinio ponit primo. q. anima r. p. i et corpus christi diuisa ab inuicem sine vlla compositione in se verbo fuerunt vnita seu a verbo assumpta. ita q. fm eam cu dicitur filius dei assumptus sit natura. locutio intelligenda est materialiter vt sit sensus. filij dei assumptus sit natura

ram humanam. s. assumptus sit pres humane nature: que dicitur humana natura sicut pres domus dicitur domus. Secundo ponit q. anima et corp. fuerunt verbo vnita solum accidentaliter p. modum extrinseci habitus sicut vestis vnita corpori. Tertio ponit q. anima r. p. i et corpus no p. teneant ad p. sonalitate verbi: sed extrinseci se habent ad illam: sicut indumentum ad hominem. Quarto p. sequitur ponit q. in xpo sit vna p. sona tam simplex post incarnationem sicut an. et ista oia fulcruntur autoritatibus doctorum que patent in textu. Et subdit postea quatuor genera habituum: eliciens eym de qualiter verbum dei sit in carne et in anima quasi habitum induram.

Positis sententijs probatisq. testimonijs intelligentias p. positarum locutionum exquiratur fm singulas sententias et prius fm primam.

Secundum pri DI. VII

Secundum priam vero dicitur deus factus homo et homo factus deus. quod deus cepit esse quedam suba ronalis que an non fuerat et illa suba cepit esse deus. et hoc gra no natura vel meritis habuit. Cui recte dicitur xps in q. t. h. b. p. d. e. f. i. n. a. t. u. r. e. esse filij dei. Huic autem snie op. ponit. Si illa suba cepit esse deus et deus illa. Quedam suba est deus que no semp fuit deus et quedam substantia est deus que no est diuina suba et deus est aliquid qd no semp fuit. Ad et illi pcedunt Origenis testimonio immitentes qui ait. Factus est sine dubio id qd prius no erat. sed addidit fm carnem. Scdm deum vero erat prius. et no erat qm non erat. Alijs quoq. pluribus modis illi sententie potest opponi. quibus supsedemus exercitationis studium lectori relinquentes. et ad aliam properantes.

Que opponatur huic sententie.

Sup eplam ad Romanos

hic explanat secundam sententiam et earum locutionum sensus.

In secunda vero

sententia huius distinctionis talis videtur ratio. vt cum dicitur deus factus est homo. intelligat cepisse esse subsistens ex duabus naturis vel tribus substantijs. et conuerso homo factus est deus. q. subsistens in duabus naturis cepit esse deus. vel potius homo factus est deus. et conuerso dicitur q. deus assumptus sit hominem. et homo assumptus est a deo. Cuius Aug. dicit in lib. de trinitate. Talis fuit illa susceptio que hominem faceret deum. et deum hominem. Claria autem intelligentia cum dicitur deus est homo. et homo est deus. Dicit enim deus esse p. sona subsistens in duabus. et ex duabus naturis. et p. sona subsistens in duabus et ex duabus naturis dicitur esse deus. id est verbum vel natura diuina. potest

Aug.

l. 3